

רונית,

מה קורה ל אחד עשר (11) זוגות באחד עשר (11) ימים של טיול לגיאורגיה?

נפגשים כזרים וניפרדים כידידים...

במסע מאושגולי עד מצחטה, טביליסי, גורי...

מה לא עשינו -אכלנו נזוקי- הלחם המתוק, חצ'פורי בכל הטעמים, קינחנו באבטיח..

רוחך, רונית, תמיד הייתה מרוממת ואופטימית.

כשמך כן את- מהרגע הראשון עטפת אותנו ברינה ובצהלה.

דאגת למתכונים אותנטיים ולמוזיקה אתנית,

לשירה בציבור – כדי להנעים את זמננו בנסיעות הארוכות.

שתינו בצמא את ההיסטוריה הגיאורגית והקומוניסטית, שסופרה על בוריה מבלי להחסיר אף פרט

עניינת אותנו בצינורות הגז, בפטנטים ישראליים ותמיד הדגשת את גאוות הארץ שלנו.

לא שכחת לדלות מאיתנו, גם מאלה מ"מנזר השתקנים", סיפורי חיים מעניינים...

מכל אחד ידעת להוציא את המיטב ולפתוח את סוגרי הלב.

חדת חידות, חילקת תשבצים, בדקת תמיד שכולם מרוצים,

זכרת לגבש את הקבוצה מידי ערב וכל אחד זכה למילה טובה.

רקדנו ושרנו יחד עם האנסמבל הסוואנטי המתוזמר..

ביקרנו בהמון מערות, נהרות, הרים, כנסיות בתי כנסת.. מי סופר..

דאגת שמי שיכול שיעלה ומי שלא- לא נורא.. בסיבוב הבא..

תמיד היה לך איכפת שכל אחד יקבל חדרים טובים, אוכל בשפע,

בזכות הנמרצות והאכפתיות שלך, הקבוצה תמיד עמדה בלוחות הזמנים

כולם יחד הרכיבו חוויה קסומה, שלא תתפוגג במהרה.

מליצן החצר עד גיבור ישראל- כל אחד תרם לאווירה המפרגנת והטובה.

הלוואי על כל מסע להיות כזה עליז ומאלף.

מי ייתן ונעשה טיול נוסף מאורגן לתלפיות עם קבוצה נפלאה זו

כמובן יחד איתך, רונית- מדריכה לתפארת..

גאורגיה יוני 2014